

kona rozhodovati veškeré spory mezi vlastníkem domu a domovníkem (správcem domu) řádným soudům podle zákona o soudní příslušnosti povolaným (§ 16 citovaného zákona), tedy podle § 49 čís. 6 j. n. okresním soudům.

Čís. 11229.

Exekuce na základě říšskoněmeckých exekučních titulů.

Jest na navrhovateli, by vykázal náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. předpisem § 328 čís. 1 civilního řádu soudního, platícího v německé říši.

Nestačí údaj v exekučním návrhu, že říšskoněmecký soud byl příslušný (podle § 91 j. n.) a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaný byl ve sporu zastoupen.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, R I 993/31.)

Na základě rozsudku pruského zemského soudu ve Vratislavi povolil soud první stolice exekuci. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zamítl exekuční návrh.

Důvody:

Podle § 55 druhý odstavec první věta ex. ř. měla navrhovatelka vykázati mimo jiné také náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. v § 328 č. 1 civilního řádu soudního platícího v německé říši. To se nestalo. Z vyhotovení rozsudku, jež bylo připojeno k exekučnímu návrhu, není patrné, že německý soud byl příslušným podle československého zákona, protože se v něm o příslušnosti nečiní zmínka. V exekučním návrhu uvedla sice vymáhající strana, že německý soud byl příslušný podle § 91 j. n. a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaná strana byla ve sporu zastoupena. Tento stručný údaj však nestačí, nedokázala-li vymáhající strana skutečnosti, z nichž by bylo lze souditi na tvrzenou příslušnost. Strana povinná právem vytýkala v rekursu, že soud exekuci povolující nezkoumal otázku příslušnosti německého soudu ve smyslu § 55 druhý odstavec ex. ř. Vymáhající strana měla exekučnímu soudu předložiti potřebné doklady, by řešení otázky příslušnosti mohl přezkoumati s hlediska předpisů nahoře uvedených, což neučinila.

Čís. 11230.

Rízení o odporu podle § 35 ex. ř. jest ovládáno zásadou soustředovací, všechny námítky musí býti uplatněny již v žalobě; nestačí, že byly vzneseny za ústního jednání. Pokud jde o nové skutkové okolnosti, jimiž

mají býti založeny nové právní námitky, jest v oné soustřed'ovací zásadě i jisté omezení § 179 c. ř. s. Toho však tu není, jde-li o právní skutečnosti, jimiž mají býti doplněny nebo podepřeny právní námitky již v žalobě uplatněné, anebo o skutečnosti, jimiž má býti čeleno obraně žalovaného. Pokud jde o takové okolnosti, zůstává projednávací zásada nedotčena a platí i § 179 c. ř. s. i předpisy o materiálním vedení sporu soudem (§§ 180 a násl. c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, Rv I 1389/30.)

Žalobu dlužníka proti vymáhajícímu věřiteli, by bylo uznáno právem, že nárok vymáhaný exekucí zanikl, procesní soud prvního stáda zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

Důvody:

Řízení o odporu podle § 35 třetí odstavce ex. ř. jest ovládáno zásadou soustřed'ovací, všechny námitky musí býti již v žalobě uplatněny; nestačí, byly-li vzneseny za ústního jednání (čís. 8309 sb. n. s.). Pokud by šlo o nové skutkové okolnosti, jimiž by měly býti založeny nové právní námitky, jest v oné zásadě soustřed'ovací i jisté omezení § 179 c. ř. s. Toho však není, jde-li o právní skutečnosti, jimiž mají býti doplněny nebo podepřeny právní námitky již v žalobě uplatněné anebo o skutečnosti, jimiž má býti čeleno obraně žalovaného. Tu platí obdobně, co bylo uvedeno v rozhodnutí čís. 2336, 4605 a 10.228 sb. n. s. o řízení směnečném. Pokud jde o přípustné okolnosti, zůstává projednávací zásada nedotčena a platí i § 179 c. ř. s. i předpisy o materiálním vedení sporu soudem (§ 180 a násl. c. ř. s.). V souzeném případě uváděl žalobce jako důvod žalobního nároku, že vykonatelná pohledávka žalovaného, pro niž vede exekuci, dodatečně zanikla zaplacením nebo započtením, a uváděl také, kterými skutkovými okolnostmi tyto své právní námitky opodstatňuje. I výši vykonatelné pohledávky poznačil s dostatečnou určitostí, dovolává se exekučního spisu, kde v povolujícím usnesení jest pohledávka pro exekuční řízení vymezena. Nelze tedy uznati, že žaloba nevyhovuje předpisům § 35 ex. ř. a že již proto měla býti zamítnuta. Náopak bylo na procesním soudě, aby při ústním jednání všechny skutkové okolnosti pro posouzení uplatněných námitek rozhodné uvedl na přetřes a se stranami projednal (§ 182 c. ř. s.).

Čís. 11231.

Klient může se s úspěchem domáhati na advokátovi náhrady škody proto, že advokát opomenul vznést námitku opožděnosti odpůrcova opravného prostředku, jen, prokáže-li, že by včasná výtka opožděnosti odpůrcova opravného prostředku byla způsobila výsledek příznivý klientu.